

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/4/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513205333
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2017:8513205333.3

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, pr. zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovaným 1/ C. T., nar. X.X.XXXX, bytom G. XXX, XXX XX G., t.č. v Z. a Z. G., T.. L. 1, 2/ O. T., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XX, XXX XX P. a 3/ O. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, XXX XX P., v konaní o zaplatenie 4 977,81 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd z a s t a v u j e konanie v časti zaplatenia istiny vo výške 2 680,-- eur.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaným v 1. - 3. rade súd n e p r i z n á v a náhradu trov konania.

IV. Občianskemu združeniu slovenských spotrebiteľov AZ, Lehnice súd n e p r i z n á v a náhradu trov konania. n

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou, podanou dňa 3.10.2013, sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaných zaplatiť mu sumu 4 977,81 eur, ročný úrok z omeškania vo výške 9 % zo sumy 4 977,81 eur od 11.5.2011 do zaplatenia, úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 21.10.2010 do 10.5.2011 vo výške 17,09 eur a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca D. sporiteľňa, a.s., Bratislava (ďalej len pôvodný veriteľ) uzatvoril so žalovanými dňa 8.7.2005 zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXX (ďalej len zmluva o úvere), podľa ktorej poskytol žalovaným úver vo výške 6 638,78 eur (200 000 SK) pri premenlivej úrokovej sadzbe 9,10 % ročne. Žalovaní sa zaviazali splácať úver 119 splátkami vo výške 87,33 eur (2 631 Sk), vždy k 20. dňu v mesiaci so splatnosťou prvej splátky 20.8.2005 a konečnou splatnosťou úveru stanovenou na deň 20.6.2015. Zmluva upravovala podmienky čerpania úveru, splácanie úveru, podmienky pri neplnení zmluvných povinností. Zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o úvere v zmysle § 497 a § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ) a podľa zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ). Pôvodný veriteľ dňa 24.3.2011 zmluvou o postúpení pohľadávky č. 0568/2011/CE postúpil žalobcovi pohľadávku z predmetnej úverovej zmluvy vo výške 9 505,27 eur, o čom boli žalovaní upovedomení písomným oznámením postupcu.

2. Súd poučil strany o ich právach a povinnostiach a žalovaným doručil žalobu a vyzval ich, aby sa k nej v lehote 15 dní vyjadrili. Žalovaní v podaní, doručenom súdu dňa 3.4.2017, vzniesli námietku premlčania, spochybnili výšku istiny, ktorej zaplatenie je predmetom konania, pričom spochybnili už výšku istiny pohľadávky vyčíslenú postupníkom pri postúpení pohľadávky. Uviedli, že v čase pred postúpením pohľadávky jej časť riadne splácali, keď v roku 2005 zaplatili splátky istiny v sume 569,44 eur, v roku 2006 v sume 1 049,65 eur a v roku 2007 v sume 738,03 eur. Z uvedeného výpočtu teda vyplýva, že ku dňu postúpenia pohľadávky zaplatili pôvodnému veriteľovi sumu vo výške 2 357,12 eur. Žiadali, aby súd vyžiadal od pôvodného veriteľa špecifikáciu postúpenej pohľadávky. Zároveň tiež žiadali

o odročenie pojednávania, vytyčeného na 25.4.2017 na dobu neurčitú, resp. prerušenie konania do právoplatného skončenia veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/3/2014.

3. Podaním, doručeným súdu dňa 30.10.2013, vstúpilo do konania na strane žalovaných Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Nám. Josipa Andriča č. 1, Chorvátsky Grob (ďalej len „Združenie“). Súd poučil Združenie o jeho procesných právach a povinnostiach a žalovaných vyzval, aby sa vyjadrili, či súhlasia s jeho vstupom do konania. Žalovaná v 3. rade podaním, doručeným súdu dňa 4.12.2013, udelila súhlas na vstup Združenia do konania na jej strane. Žalovaní v 1. a 2. rade sa k vstupu Združenia na ich strane do konania v lehote stanovenej súdom nevyjadrili.

4. Žalobca namietal vstup Združenia do konania na podporu žalovaných. OS Stará Ľubovňa uznesením č. k. 5C/4/2014-85 zo dňa 14.4.2016 pripustil vstup Združenia do konania na podporu žalovaných.

5. Súd vyzval žalobcu a pôvodného veriteľa na predloženie dôkazov, týkajúcich sa postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, a to na predloženie písomnej výzvy pôvodného veriteľa žalovaným na úhradu dlhu pred postúpením pohľadávky a dokladu o jej doručení žalovaným, dôkazu o tom, že žalovaní boli viac ako 90 dní v omeškaní so splatením žalovanej sumy pred postúpením pohľadávky, dôkazu o tom, v akej výške bola splatná pohľadávka žalovaných pred postúpením pohľadávky, dôkazu o tom, že právny predchodca žalobcu písomne oznámil žalovaným zosplatnenie celého dlhu a dôkazu o doručení tohto písomného oznámenia žalovaným, dôkazu o tom, či pred postúpením pohľadávky právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy alebo vypovedal zmluvu, resp. došlo k mimoriadnej splatnosti úveru.

Pôvodný veriteľ oznámil súdu, že uvedené dôkazy nemá k dispozícii, keďže úverovú zmluvu a celú dokumentáciu odovzdal postupníkovi, t.j. žalobcovi.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení, doručenom súdu dňa 13.4.2017, uviedol, že účelom ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB je úprava výnimiek z bankového tajomstva, ale toto ustanovenie nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v tomto ustanovení, podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Svoje tvrdenie oprel o názor Doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD, LL.M publikovaný v časopise Súkromné právo č. 1/2015. Doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 ZoB nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky a s jej nedoručením môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo ZoB. Z ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB nevyplýva, že predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná, preto banka mohla postúpiť peňažný záväzok ako celok včítane príslušenstva. Pôvodný veriteľ teda splnil všetky povinnosti stanovené v § 92 ods. 8 ZoB a žalovaní boli vyzvaní pôvodným veriteľom na úhradu dlžnej sumy, ak boli čo i len sčasti svojho peňažného záväzku voči banke v omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Žalovaní boli ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní, preto pôvodný veriteľ konal v súlade s ust. § 92 ods. 8 ZoB a postúpil pohľadávku žalobcovi zmluvou zo dňa 24.3.2011. Žalobca tiež uviedol, že predložené relevantné oznámenie postupcu žalovaným o postúpení pohľadávky zakladá jeho aktívnu legitímáciu na podanie žaloby. Predložil súdu oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky žalobcovi s podaciami hárkami preukazujúcimi odoslanie tohto oznámenia žalovaným, ktoré zakladá jeho aktívnu legitímáciu na podanie žaloby. Ďalej uviedol, že v súlade s prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok boli žalovaní ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 1 281 dní. Vzhľadom na dikciu ust. § 92 ods. 8 ZoB s poukazom na to, že omeškanie žalovaných trvalo nepochybne viac ako rok, žalobca zastáva názor, že právny predchodca žalobcu by konal v súlade s uvedeným ustanovením aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu žalovaným nezasielal. Právny predchodca nevyužil svoje právo pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, pričom mimoriadnu splatnosť vyhlásil žalobca podaním zo dňa 20.4.2011 označeným ako „oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo ku dňu 10.5.2011. V nadväznosti na uvedené žalobca zastáva názor, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru postupcom nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky.

7. Súd nariadil pojednávanie na deň 25.4.2017, na ktoré sa dostavili právny zástupca žalobcu a žalovaní v 2. a 3. rade. Žalovaný v 1. rade sa napriek riadnemu a včas doručenému predvolaniu nedostavil, svoju neprítomnosť neospravedlnil a ani nepožiadaval z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, preto súd v súlade s § 180 CSP vec pojednával v jeho neprítomnosti. Žalobca uviedol, že trvá na podanej žalobe, na písomných vyjadreniach ako aj na čiastočnom späťvzatí žaloby zo dňa 20.4.2017. Žalobca v súvislosti s čiastočným späťvzatím žaloby navrhoval pripustiť zmenu žaloby. Žalobca trval na žalobe

v rozsahu, v akom ostáva po čiastočnom späťvzatí žaloby, žiadal súd, aby žalobe v tejto časti vyhovel a priznal mu trovy konania. Žalovaní v 2. a 3. rade súhlasili s čiastočným späťvzatím žaloby vo výške 2 680 eur a v časti vyčísleného úroku z omeškania navrhovali zmenu žaloby nepripustiť. Žalobu žiadali zamietnuť, pretože ju považovali za neopodstatnenú a neadekvátnu. Netrvali na prerušení konania do právoplatného skončenia veci sp. zn. 3C/3/2014 a neuplatňovali si náhradu trov konania. Žalovaná v 2. rade namietala postúpenie pohľadávky žalobcovi pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru pôvodným veriteľom. Žalovaná v 3. rade poukázala na rôzne výšky dlžnej istiny vo výzvach zo strany žalobcu, napriek tomu splátky postupne uhrádzala a svoj dlh považovala za uhradený. Tiež uviedla, že od roku 2007 do 2011 žalovaní nedostali žiadnu výzvu na zaplatenie dlžnej sumy, ani oznámenie o zosplatnení úveru zo strany D. sporiteľne.

Súd nepripustil zmenu žaloby v znení týkajúcom sa úroku z omeškania odo dňa postúpenia pohľadávky vo výške 2 336,25 eur tak, ako to vyčísliť žalobca v podaní, doručenom súdu dňa 25.4.2017, keďže výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe

8. Súd vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov - vyššie uvedenou zmluvou o úvere (čl. 3), oznámením postupcu žalovaným o postúpení pohľadávky (čl. 12-16), výzvou na úhradu a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti (čl. 18-21), zmluvou o postúpení pohľadávky a jej prílohou (čl. 21 - 30), informatívnym výpisom z OR žalobcu, písomnými vyjadreniami žalobcu (čl. 59, 134), písomnými vyjadreniami žalovaných (čl. 51, 121), vyjadrením pôvodného veriteľa (čl. 132), ako aj obsahom celého spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

9. Z predloženej úverovej zmluvy je nesporné, že pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovanými v 1. a 2. rade dňa 8.7.2005 zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXX, na základe ktorej im poskytol úver vo výške 6 638,78 eur (200 000 Sk) pri premenlivej úrokovej sadzbe 9,10 % ročne. Žalovaní sa zaviazali splácať úver 119 splátkami vo výške 87,33 eur (2 631 Sk) vždy k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky 20.8.2005 a konečnou splatnosťou úveru stanovenou na deň 20.6.2015. Poplatok za poskytnutie úveru bol stanovený vo výške 132,78 eur (4 000 Sk) a poplatok za správu úveru vo výške 1,66 eur (50 Sk) mesačne.

V záverečných ustanoveniach v čl. V. bod 2 zmluvy o úvere žalovaní vyhlásili, že sa oboznámili s VOP, súhlasia s nimi a zaväzujú sa ich dodržiavať. Pre účely Zmluvy sa VOP rozumejú VOP vydané veriteľom s účinnosťou od 1.8.2002. Podľa čl. V. bod 3 zmluvy Všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v Zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami VOP, ktoré sú súčasťou Zmluvy, ObZ a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí. Podľa čl. V. bod 4 zmluvy Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 ObZ spravovať podľa príslušných ustanovení ObZ.

Pôvodný veriteľ dňa 24.3.2011 zmluvou o postúpení pohľadávky postúpil žalobcovi pohľadávku z úverovej zmluvy. Žalobca uplatňoval zaplatenie pohľadávky vo výške 4 977,81 eur, pozostávajúcej z 57 splátok úveru splatných od 20.10.2010 do 20.6.2015. Sumu 768,01 eur predstavujúcu úrok z omeškania si žalobca v konaní neuplatňoval. Žalobca predložil súdu oznámenie pôvodného veriteľa o postúpení pohľadávky žalobcovi zo dňa 12.4.2011 adresované žalovaným, výzvu na úhradu a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, ale nepredložil súdu dôkazy o doručení oznámenia o postúpení pohľadávky, ani o doručení výzvy na úhradu dlžnej sumy žalovaným v zmysle § 92 ods. 8 ZoB.

10. Súd v konaní riešil nasledovné otázky:

- či predmetný úverový vzťah je potrebné posudzovať len podľa ustanovení ObZ tak, ako to tvrdí žalobca alebo ako vzťah občianskoprávny podľa ustanovení OZ, týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a postúpenia pohľadávky a tiež podľa zákona o ochrane spotrebiteľa a podľa špeciálnych právnych predpisov - ZoSÚ a zákona o bankách (ďalej len ZoB),
- či je platné postúpenie pohľadávky žalobcovi v zmysle príslušných ustanovení OZ a v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, keďže išlo o bankovú pohľadávku a či je žalobca aktívne legitimovaný v tom spore,
- či pred postúpením pohľadávky pôvodný veriteľ písomne vyzval žalovaných na zaplatenie dlžnej sumy a či jej túto výzvu aj doručil ,
- či žalovaní boli v omeškaní s platením celej postúpenej pohľadávky viac ako 90 dní pred jej postúpením žalobcovi,
- či pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a či toto vyhlásenie doručil žalovaným

- či žalobca uniesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno a či žalobca preukázal, ako dospel k žalovanej sume a čo je v nej zahrnuté.

11. Žalobca podaním zo dňa 20.4.2017, označeným ako čiastočné späťvzatie žaloby uviedol, že zo strany žalovaných boli po podaní žaloby vykonané úhrady v celkovej výške 2 680 eur. Žalobca preto naďalej trval na tom, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne a žalovaného v 3. rade zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2 297,81 eur, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2 297,81 eur od 3.3.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 2 336,25 eur a trovy konania. S poukazom na späťvzatie žaloby žalobcom v časti uplatnenej istiny vo výške 2 680,00 eur s príslušenstvom zoberal žalobu späť pred pojednávaním, preto súd rozhodol o tomto späťvzatí žaloby. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O

čiasťočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Vzhľadom na späťvzatie žaloby žalobcom a súhlas žalovaných so späťvzatím žaloby, súd podľa § 145 ods. 2 CSP konanie v časti späťvzatia žaloby zastavil.

Predmetom konania po čiastočnom späťvzatí žaloby ostalo zaplatenie sumy vo výške 2 297,81 eur s príslušenstvom. 2

12. Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Uvedený typ zmluvy je upravený v ObZ a patrí medzi tzv. absolútne obchody v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ ObZ. Na druhej strane je tiež nepochybné, že žalovaní vystupovali ako fyzické osoby, ktoré úverom zabezpečovali svoje potreby, teda ako spotrebiteľia, kým pôvodný veriteľ pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, t. j. ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto zmluva spĺňa podmienky spotrebiteľskej zmluvy - spotrebiteľského úveru aj napriek tomu, že v úvodnej časti zmluvy je uvedené, že je uzavretá podľa § 497 a nasl. ObZ a tiež napriek ustanoveniu čl. V. bod 3 a 4 zmluvy, podľa ktorého Všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v Zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami VOP, ktoré sú súčasťou Zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí a napriek tomu, že vzájomné právne vzťahy účastníkov zmluvy sa mali podľa § 262 ObZ spravovať podľa príslušných ustanovení ObZ.

13. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) ObZ Okrem iného touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu: zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 497 ObZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Na prejednávany prípad je možné aplikovať len tie ustanovenia ObZ, ktoré nie sú v rozpore so Smernicou Rady č. 93/13 EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len Smernicou 93/13) a s ustanoveniami OZ, týkajúcimi sa spotrebiteľských zmlúv a postúpenia pohľadávky, s ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa č. 634/1992 Zb. (§ 23a ods.1, 2), s ustanoveniami zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ) a ustanoveniami zákona č. 238/2001 Z.z. o bankách (ďalej len ZoB), účinnými v čase uzavretia úverovej zmluvy a postúpenia pohľadávky, keďže ide o bankovú pohľadávku.

15. Vzťahy medzi pôvodným veriteľom a žalovanými na základe zmluvy o úvere vznikli v období, keď SR už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv patrí to, že nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, teda také zmluvné dojednania, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Slovenská republika je povinná aplikovať európske právne predpisy, ktoré majú prednosť pred slovenskými

právnymi predpismi, teda je povinná prednostne aplikovať na prejednávany prípad aj Smernicu Rady č. 93/13/EHS, ktorá bola prevzatá do slovenského právneho poriadku zákonom č. 150/2004 Z. z., účinným od 1.4. 2004, v ust. § 52 - 54 OZ, ktoré upravujú spotrebiteľské zmluvy.

16. Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7.

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

17. Podľa § 52 ods. 1 OZ, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 OZ Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 OZ Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 3 OZ Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods. 4 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 565 OZ Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 3 ods. 1 OZ Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Podľa § 2 písm. a/ zák. č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ), účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä:
a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

Podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ zmluva ďalej obsahuje

a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,

b) sankcie za porušenie zmluvy,

c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,

d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

Podľa § 4 ods. 4 ZoSÚ pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 5 ZoSÚ od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 6 ZoSÚ Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

19. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, (ďalej len ZoOS) nikto nesmie klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné, dvojzmyselné alebo prehnané údaje alebo zamlčať údaje o skutočných vlastnostiach výrobkov alebo služieb alebo úrovni nákupných podmienok.

Podľa § 23a ZoOS spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

20. V prejednávanom prípade išlo zo strany banky, pôvodného veriteľa, o spotrebiteľskú, typovú, vopred predtlačенú zmluvu, ktorú uzatvárala s väčším počtom občanov. Pôvodný veriteľ vopred pripravil a naformuloval obsah tejto zmluvy, stanovil podmienky jej realizácie, ako aj podmienky a možnosti postúpenia zmluvy z banky na tretí subjekt a z dlžníkov na tretí subjekt. Žalovaní ako fyzické osoby spotrebiteľa nemali možnosť zasahovať do obsahu vopred naformulovaných podmienok zmluvy o úvere a dosiahnuť ich zmenu. Ako slabšia strana nemohli vyjednávať a zmluvu mohli uzatvoriť len za predpokladu, že vopred naformulované podmienky zmluvy prijímú. Zmluva o úvere uzavretá medzi pôvodným veriteľom a žalovanými neobsahuje rozčlenenie splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky, ich výšku a ani samotnú výšku úroku, ktorý mali splácať žalovaní ako odmenu pôvodnému veriteľovi za poskytnutie úveru. Nerozčlenenie splátok na istinu, úroky a iné poplatky, nemôže byť považované za splnenie povinnosti, ktoré stanovuje ust. § 4 ods. 2 písm. a/ ZoSÚ, preto v zmysle § 4 ods. 5 ZoSÚ veriteľ

nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky. Zákon o spotrebiteľských úveroch, účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy, totiž namiesto neplatnosti sankcionoval veriteľa tým, že od spotrebiteľa nemôže požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 5 ZoSÚ).

Tiež je neprijateľnou podmienkou zmluvy poplatok za poskytnutie úveru vo výške 132,78 eur, ktorý predstavuje neprijateľné zaťaženie spotrebiteľov, pretože je im účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľom poskytovala skutočné protiplnenie, ale naopak tento je účtovaný v záujme dodávateľa.

21. Súd v prvom rade skúmal, či je platné postúpenie pohľadávky pôvodným veriteľom na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretou medzi nimi. Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že na základe zmluvy uzavretej medzi doterajším veriteľom (postupcom) a treťou osobou (postupníkom) postúpi pôvodný veriteľ svoju pohľadávku proti dlžníkovi novému veriteľovi, a to buď za odplatu alebo bezodplatne. Postupník sa stane novým veriteľom. Na postúpenie sa vyžaduje písomná forma a postúpená pohľadávka musí byť v zmluve individualizovaná. Avšak postúpenie pohľadávky nesmie byť v rozpore s citovanou Smernicou Rady 93/13, ani s vyššie uvedenými ustanoveniami § 52 - § 54 OZ, upravujúcimi spotrebiteľské zmluvy a v rozpore soZoB, keďže išlo o bankovú pohľadávku.

22. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len ZoB), v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere, Banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá

b) poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

Podľa § 2 ods. 2 ZoB Banka môže okrem činností uvedených v odseku 1 vykonávať, ak ich má uvedené v bankovom povolení, tieto ďalšie činnosti:

d) správu pohľadávok klienta na jeho účet vrátane súvisiaceho poradenstva,

Podľa § 2 ods. 3 ZoB Bankové povolenie je povolenie na založenie banky alebo na zriadenie pobočky zahraničnej banky a na vykonávanie bankových činností touto bankou alebo pobočkou zahraničnej banky v rozsahu vymedzenom v tomto povolení a za podmienok uložených týmto povolením alebo ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi.

Podľa § 3 ods. 2 ZoB Bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 3 ods. 3 ZoB Bez bankového povolenia nemôže nikto vykonávať platobný styk a zúčtovanie pre iného v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 6 ods. 1 ZoB Činnosť bánk a pobočiek zahraničných bánk podlieha bankovému dohľadu vykonávanému Národnou bankou Slovenska; v rozsahu ustanovenom týmto zákonom podlieha bankovému dohľadu aj činnosť iných osôb a subjektov súvisiaca s činnosťou alebo riadením bánk alebo pobočiek zahraničných bánk. Bankový dohľad sa vykonáva v rozsahu ustanovenom týmto zákonom nad jednotlivými bankami, pobočkami zahraničných bánk alebo inými subjektmi a tiež nad konsolidovanými celkami a subkonsolidovanými celkami (§ 44), ktorých súčasťou sú aj banky.

Podľa § 6 ods. 7 ZoB Za výkon bankového dohľadu zodpovedá Národná banka Slovenska.

Podľa § 7 ods. 1 ZoB O udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska.

Podľa § 7 ods. 5 ZoB Výkon bankových činností uvedených v bankovom povolení môže banka začať na základe písomného oznámenia Národnej banky Slovenska o splnení podmienok podľa odseku 4.

Podľa § 9 ods. 1 ZoB Bankové povolenie sa udeľuje na dobu neurčitú a nie je prevoditeľné na inú osobu ani neprechádza na právneho nástupcu.

Podľa § 9 ods. 2 ZoB Bankové povolenie obsahuje presné vymedzenie povolených bankových činností a môže obsahovať aj podmienky, ktoré musí banka alebo pobočka zahraničnej banky splniť pred začatím povolenej činnosti, prípadne ktoré musí dodržiavať pri výkone povolenej bankovej činnosti.

Podľa § 9 ods. 6 ZoB Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné podať príslušnému súdu návrh na zápis povolených bankových činností do obchodného registra na základe bankového povolenia do desiatich dní odo dňa, keď bankové povolenie nadobudlo právoplatnosť.

Pokiaľ ide o splnenie zákonných podmienok na postúpenie tzv. bankovej pohľadávky súd udáva, že ZoB totiž nad rámec pravidiel cesie v OZ sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Dôvody by mali byť nepochybné, pretože banková činnosť a s ňou spojený vznik pohľadávok má na rozdiel od iného druhu podnikania špecifika, najmä pokiaľ ide o dopady finančných produktov na

ekonomiku. Súd preto skúmal, či došlo ku platnému postúpeniu pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu.

23. Podľa § 92 ods. 8 ZoB ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Postúpenie pohľadávky je síce bežným právnym úkonom a všeobecne môže byť predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky pohľadávka akéhokoľvek druhu, teda aj iná ako peňažná, môže byť splatná, nesplatná alebo aj budúca, ale musí to byť pohľadávka určitá a existujúca. Pokiaľ sa však cesia týka bankovej pohľadávky z bankového produktu, osobitný predpis (lex specialis) dopĺňa zákonné pravidlá pre platné postúpenie. Súd je toho názoru, že postúpiť bankovú pohľadávku ZoB umožňuje iba:

1/ v tej časti, ktorá je po splatnosti (slovo „v omeškaní so splnením čo len časti záväzku, môže banka svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomu záväzku postúpiť...“)

2. iba po písomnej výzve na splnenie,

3. výzva musí byť zo strany banky

4. omeškanie trvá viac ako 90 dní.

Zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB hneď v prvej časti prvej vety vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku, potom sa nesplnená povinnosť musí rozhodne týkať splatných splátok úveru.

Žalobca ani na výzvu súdu nepredložil výzvu pôvodného veriteľa na úhradu dlžnej sumy adresovanú a doručенú žalovaným. Výzvu na úhradu dlhu totiž nenapĺňa oznámenie pôvodného veriteľa zo dňa 12. 4. 2011 o postúpení pohľadávky. Žalobca tiež nepreukázal, aby pôvodný veriteľ skutočne doručil žalovaným oznámenie o postúpení pohľadávky, hoci uviedol, že pôvodný veriteľ doručoval toto oznámenie obyčajnou zásielkou, no nepredložil dôkaz o tom, či skutočne toto oznámenie žalovaným bolo aj doručené.

24. Na základe vykonaného dokazovania a s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť, preto ju súd zamietol. Žalobca síce predložil oznámenie o postúpení pohľadávky na žalobcu, ale nepreukázal, aby oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovaným aj doručené a nepredložil ani výzvu na úhradu dlžnej sumy adresovanú žalovaným.

Podľa § 92 ods. 8 ZoB môže postupca postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníkovi, pričom táto výzva sa musí dostať aj do dispozičnej sféry dlžníka, keďže ide o faktický úkon, ktorý je nevyhnutnou podmienkou ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky. Súd zdôrazňuje, že žalobca ani na výzvu súdu nepredložil dôkaz o doručení písomnej výzvy banky žalovaným na splnenie dlhu, ktorá musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní. a tiež nepredložil súdu, aby pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a toto vyhlásenie aj doručil žalovaným. Žalobca v konaní nepreukázal, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa - banky, t.j. z postupcu na žalobcu ako postupníka a tiež nepreukázal, aby došlo k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávky po splnení podmienok stanovených v zákone - v § 92 ods. 8 ZoB a v § 565 OZ. Z výpisu OR žalobcu vyplýva, že žalobcovi NBS neudelila bankové povolenie a pôvodný veriteľ na neho postúpil nesplatnú pohľadávku, t.j. pohľadávku, keďže pôvodný veriteľ nevyhlásil mimoriadne zosplatenie celého úveru pred postúpením pohľadávky. Na základe uvedeného súd má za to, že uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a pôvodným veriteľom - bankou v zmysle § 92 ods. 8 ZoB a § 39 OZ je absolútne neplatný právny úkon, na neplatnosť ktorého súd musí prihliadať z úradnej povinnosti. V dôsledku neplatného postúpenia bankovej pohľadávky na žalobcu, žalobca nie

je aktívne legitimovaný v tomto konaní a teda nemôže uplatňovať voči žalovaným zaplataenie bankovej pohľadávky, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

25. Na doplnenie súd ešte dodáva, že nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že ust. § 92 ods. 8 ZoB upravuje len podmienky, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Súd poukazuje na rozhodnutia súdov SR, ako napr. rozsudok OS Nitra, č.k 9C/261/2013 zo dňa 17.02.2015, rozsudok OS Banská Bystrica č.k. 7C/209/2014 zo dňa 04.03.2015, rozsudok OS Galanta č.k. 26C/261/2014 zo dňa 27.01.2015, rozsudok OS Považská Bystrica č.k. 3C/195/2014 zo dňa 05.03.2015, rozsudok OS Prešov č.k. 9C/153/2014 zo dňa 12.03.2015 a tiež, na dôvodovú správu ku § 92 ods. 7 ZoB (teraz § 92 ods. 8 ZoB), podľa ktorej v tomto ustanovení sú stanovené podmienky pre splnenie platného postúpenia bankovej pohľadávky tak, ako je to uvedené vyššie.

26. Podľa § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

Podľa § 132 ods. 2 CSP žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

Súd dodáva, že žalobca nesplnil dôkaznú povinnosť, ktorej cieľom je unesenie dôkazného bremena na skutočnosti, ktoré tvrdí. Dôkazným bremenom rozumieme zodpovednosť strany za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy a súd nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tej strane, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

Vyššie citované zákonné ustanovenia § 132 ods. 1, 2 CSP stanovujú dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov je zásadne na stranách. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých a vykonaných dôkazov, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie. Aby strana konania mohla splniť svoju zákonnú povinnosť - označiť potrebné dôkazy, musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia. Ak nesplní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, potom spravidla ani nemôže splniť dôkaznú povinnosť. Nesplnenie povinnosti tvrdenia, teda neunesenie bremena tvrdenia, má za následok, že skutočnosť, ktorú vôbec netvrdí a ktorá nevyšla inak v konaní najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania. Ak ide o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti, bude mať pre stranu väčšinou za následok pre ňu nepriaznivé rozhodnutie. Zákon stranám ukladá povinnosť tvrdiť potrebné skutočnosti; potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy. Táto norma zásadne určuje jednak rozsah dôkazného bremena, t.j. okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodné preukázané, jednak nositeľa dôkazného bremena.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že strana sporu má povinnosť tvrdenia i povinnosť dôkaznú, medzi ktorými je úzka vzájomná väzba. Splnenie týchto povinností súd nemôže vynucovať a ich nesplnenie sankcionovať. Preto jedinou sankciou za nesplnenie povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je neunesenie tzv. bremena tvrdenia a dôkazného bremena, čo má v sporových konaniach za následok neúspech strany, ktorá tieto procesné povinnosti nesplnila. Na stranách teda je, aby dbali o ochranu svojich práv aj tým, že úplne a pravdivo opíšu všetky skutočnosti rozhodujúce pre konanie vo veci (*vigilanti busiura scripta sunt - práva patria len bdelym*) a samy sú povinné starať sa o to, aby rozhodujúce skutočnosti boli súdu predložené a aby na tieto skutočnosti označili aj dôkazy.

27. Po zhodnotení vykonaného dokazovania a s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd žalobu celkom zamietol z toho dôvodu, že postúpenie bankovej pohľadávky žalobcovi v zmysle príslušných

ustanovení OZ a v zmysle § 92 ods. 8 ZoB je absolútne neplatný právny úkon a preto žalobca nie je aktívne legitimovaný v tomto konaní. Žalobca ani na výzvu súdu nepreukázal a nepredložil dôkaz o doručení písomnej výzvy banky žalovaným na splnenie dlhu, ktorá musela predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní pred postúpením pohľadávky, nepreukázal doručenie odstúpenia od zmluvy žalovaným, resp. oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a jeho doručenia žalovaným, ani doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky na žalobcu žalovaným.

Na uvedenom závere nemení nič ani skutočnosť, že úver mimoriadne zosplatnil žalobca ku dňu 20.4.2011 a ani skutočnosť, že žalovaní boli v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splácaním dlhu dlhšie ako rok (podľa prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok / č.l. 28 spisu/ boli žalovaní ku dňu postúpenia v omeškaní 1 281 dní, nakoľko tieto skutočnosti nezbavili banku povinnosti pred postúpením pohľadávky doručiť žalovaným výzvu na plnenie a následne preveriť skutočnosť, či sú klienti so splácaním svojho splatného dlhu v omeškaní dlhšie ako 90 dní odo dňa, odkedy im bola predmetná výzva na úhradu dlhu v nej uvedeného doručená a tiež len pôvodný veriteľ mohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého úveru a až tak postúpiť pohľadávku na žalobcu.

Súd preto žalobu zamietol aj z toho dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno tak, ako je uvedené vyššie.

28. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a podľa § 256 ods. 1 CSP. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

29. Žalobca zobral žalobu v časti späť z dôvodu, že žalovaní po podaní žaloby zaplatili istinu, avšak súd je toho názoru, že aj v tejto časti žalobca zavinili zastavenie konania, pretože súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu, t. j., ak by žalobca nevzal späť žalobu v časti zaplataenie istiny vo výške 2 680,- eur, súd by žalobu aj v tejto časti zamietol. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu z dôvodu neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky na žalobcu. Na základe uvedeného žalovaní v I. a 2. rade by mali nárok na náhradu trov konania, ale títo si žiadne trovy konania neuplatňovali a zo spisu nevyplýva, aby im nejaké trovy konania vznikli, preto im súd náhradu trov konania nepriznal.

30. V priebehu konania nadobudol účinnosť dňa 1.7.2016 zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), ktorý zrušil zákon č. 99/1963 Z. z. Občiansky súdny poriadok (ďalej len O.s.p), v ktorom bolo upravené postavenie vedľajšieho účastníka v konaní. Združenie vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaných dňa 26.6.2014, t.j. za účinnosti O.s.p. a súd s ním konal ako s vedľajším účastníkom na strane žalovaných do 30.6. 2016. CSP od 1. 7.2016 nepozná pojem vedľajšieho účastníka, teda Združenie ako vedľajší účastník od 1.7.2016 v konaní vystupovať nemôže a preto súd s ním od 1.7.2016 ako s vedľajším účastníkom na podporu žalovaných nekonal. V zmysle § 95 ods. 1 CSP, účinného od 1.7.2016, na ochranu práv strany môže súd aj bez návrhu do konania pribrať právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu za predpokladu, že strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, s tým súhlasí alebo Združenie tiež môže zastupovať v konaní žalovaných za predpokladu, že žalovaní mu udelia plnomocenstvo na ich zastupovanie v konaní. Združenie po zmene právnej úpravy, t.j. po 1.7.2016 nepredložilo súdu ani súhlas žalovaných s tým, aby Združenie bolo pribraté do konania ako osobitný subjekt na ochranu ich práv a nepredložilo ani splnomocnenie udelené žalovanými na ich zastupovanie v konaní. Na základe uvedeného súd so Združením od 1.7.2016 nekonal. Osobitný subjekt Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Nám. Josipa Andriča č. 1, Chorvátsky Grob (od 1.7.2016) na podporu žalovaných má v zásade právo na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd mu však náhradu trov konania nepriznal, keďže tento okrem podania o vstupe do konania sa k návrhu nevyjadril, žiadne trovy konania si neuplatňoval a zo spisu nevyplýva, aby mu nejaké trovy konania vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Odvolanie môže podať intervenient, ak

tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa
intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa

§ 77. V ostatných prípadoch môže
§ 359 (§ 360 ods. 1, 2 CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

1./ Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2./ Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3./ Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

4./ Odvolanie v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.